

סימן הסדרה

ה"מספר" של הפרשה

34, ד

פ' במדבר

א. בפרשתנו מדובר הרבה על ענינים של לידה: "ויתילדו על משפחותם לבית אבותם" (א, יח); "ואלה תולדות אהרן ומושה" (ג, א), שמשם לומדים ענין כללי ש"כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו" (כפרש"י); ועוד. והרי אותיות "לד" הם השורש של "לידה", וראה לקוטי-לוי-יצחק (על מס' פסחים ע' קטז) שכותבים "לד" בכתיב חסר (כלי ו'), עיין שם [ולפי המבואר שם שייד ענין ד"לד" – אותיות "דל" – במיוחד לאהרן, והרי בפרשתנו יש הדגשה יתירה על אהרן ובניו כו', ועד שתיבת "ואהרן" (ג, לט) יש עליה נקודות מיוחדות בס"ת (עיין לקו"ש ח"ג ע' 9 ובשוה"ג)].

ב. א' הענינים שבסדרה הנוגע לדורות הוא הענין דפדיון בכור – שצריך לתת חמשה שקלים לכהן, וענין זה נוגע לבכור "מבן חודש ומעלה" (פרשתנו ג, מ) [וידוע שמלשון הכתוב בפרשתנו (ג, מט) "פדיום" למדים שהשתתפות בסעודת פדיון הבן היא במקום פ"ד תעניות כו']. והנה כד דייקת שפיר, הרי הזמן שבו בוודאי צריך לקיים פדיון הבכור הוא (החל מ)היום הל"ד ללידתו; כי, מעיקר הדין הפדיון צריך להיות ביום הל"א ללידתו, אך אם יום הל"א הוא יום טוב שחל ביום חמישי – כגון יום א' דר"ה – הרי אי אפשר לפדותו לא באותו יום (כי הוא יו"ט) ולא למחרת (יום הל"ב – שהוא יו"ט שני) וגם לא ביום שלאח"ז (יום הל"ג – שהוא שבת), ונמצא שחובת הפדיון מתחילה (בוודאות) ביום הל"ד דוקא. וק"ל.

בדרך אפשר ועל אחריות הכותב בלבד (היסוד הכללי – ע"פ שיחת ש"פ משפטים תשמ"ט, עיי"ש).

הערות והארות יתקבלו בברכה בפקס' 08-6882799

או במייל rizs@neto.bezeqint.net

"בדרך כלל לא אוהזים מהשיטה של אמירת רמזים .. אבל לפעמים כולט ומודגש הדבר בגלוי כל כך עד שאי אפשר להתעלם ממנו – 'עם ווארפט זיך אין די אויגן'..." (משיחת ליל ו' דחה"ס תשמ"ה)